

Lesinné sáinnamy.

Uvodem nutno ještě dodatí se sa nejstarší osady na českomoravské vysočině možno pokládati by jejich půdorys tvůů kůch nebo podkovu, tak vané okrouhlíce a jsou nejstaršími osadami s dob pohanských

(J. Minář: Slovačké Listy s. 6)

Tak by ovšem bylo možno považovati Řečici za vs velmi starou protože nejstarší část její má půdorys podkovy podobný a konečně i dle toho se vesnice končící na -ice jsou pokládány za jedny z nejstarších.

Název Řečice vznikl od místa na kterém se rozkládá. V staročestíně redobtněním slova řeka povstalo „řečica a mačito řička. Řečica byl vran protok který vesnici probíhá. Řičkčiskou a v e povstal název Řečice.

Přesné údaje s dějin Řečice jsou známé až od r. 1366. Toho roku, 19 července rozhodnut byl spolem Janem, leuárem svrateckým a Štěpánem farářem kůřanovským k vili desátkům se vsi Řečice ve prospěch faráře kůřanovského. (D. Dvoř: Děj. kláštera m. řičice)

Ř. 1432 v dobách husitských porbořena byla u vsi Řečice vesnice Mankov a více postavena nebyla

(Mor. zemský arch. sv. IX. 395 č. 30.)

O tom stará pověst vypravuje se směrem k Zohdalcí na místě které se dosud. Stará Řečice naryvá, stávala v dávných dobách vesnice její obyvatelé v kterésiví válce ukryli svůj majetek do sklepů. Když však vojáky kteří do vesnice přitáhli nechťeli ukryty vyraditi, vesnici vyplátili a porbořili. Místo kde sklepy stávaly se dosud. Na

T

sklepech" nányvá. Na velký prátek při prašijích
prý se otvírají.

Tovist tato má asi mnoho společného se vpa-
dem Světlá, kteří v tomto kraji se řádili.

Opát kláštera sedčanského Jan IX. (1463-1470) resta-
vil pustou ves Mankov Olmírovi a jeho dědicům
v 30 hřivnách grošů českých (Obecní archiv.)

Smlouva tato se nepokýbně stala na základě do-
hody se Olmír ves obnoví a zato jemu a jeho dě-
dicům po jistou dobu bude prátil s ní výběh.

R. 1478 potvrdil opát Linhart Pavlinci rychtá-
ři v Hodiškově list s r. 1444 klášter ude-
luje jeho obci Ondrovi z Řečice jeho matce Jorotě a
jemu samému svobodu na rychtě v Hodiškově do
té řivotiv. Poněvadž oba rodiče rychtáře Pavlin-
ce zemřeli, řádal o list nový. Opát Linhart řá-
dostli vyhověje a přidal mu ještě čtvrt u rybníka
bese všech poplatkův správniv současně Pavlince
i jeho dědice k vykonávání rychtářského úřadu
nyni v Hodiškově rybní i v Řečici (Dr. Proš. I. h. s.)

R. 1482 dovolil opát Linhart aby lidé obce Řeči-
ce koupili pustou ves Mankov kterou opát Jan re-
stavil Olmírovi a její nyní vyplatit nemohl. Ře-
čičtí měli za ni zaplatiti 50 slatých uherských,
slatý pro kopeč míšenských a ročně 40 grošů pe-
niz obecně berných na Moravě (Obecní archiv.)

Do toho však nespádal dvůr Mankov, ten prá-
til klášteru ještě s 1483 (Ukáz. kl. s. Dr. Proš.)

R. 1483 prodal opát Linhart dvůr v Řečici její
klášter od Olmírovi a její děti koupil a vy-
platit nemohl. Mikulášovi Moučkově za 80 kop

míšenských

(D. Dvoř. Dy. hl. a m. káseň)

R. 1483 dle urbáře kláštera psár. náležela osada
Řečice a dvůr Mankov klášteru. (M. š. architekt v Žene)

Kolem r. 1484 prodal klášter louku mezi Lejným
lesem v Řečici, zvanou Šleb Psáři Šlbovi z Ře-
čice za 3 plate' uherské, a roční plat 6 grosů míšen.

R. 1503 koupil opat Vít od Mikuláše Maučky
dvůr v Řečici za 130 kop míšenských. Za to Miku-
láš Maučka koupil od kláštera rybníček pode
dvorem a les v Chlumku za 90 kop míšenských.

Original této smlouvy se nachází v obecním ar-
chivu a dle opisu r. 1782 pověseno v tré k ladu
rní:

My kněz Vít opat, kněz Kristof převor i všec-
ken konvent kláštera řádského vyměřáme
tímto listem přede všemi lidmi nynějšími i
budoucími se jakož jsme koupili dvůr v Řeči-
ci od opakného míře Mikuláše Maučky a od
jeho celiv za sto a za tisíc kop míšenských.
Kterýž to dvůr býš Mikuláš Maučka, řena jeho
i děti budoucí jich i měly jistý' věčně raposa-
ný. I měli jsou zase od nás od toho dvoru
rybníček pode dvorem a les v Chlumku.
Pokud příslušel jest a přísluší od starodávna
k tomu dvoru v devadesáti kopačk míšenských
i protož opat a konvent s vešku pravý s jednot-
ně vůle a s dobrým rozmyslem prodali jsme,
prodáváme. Postoupili jsme a postoupujem
a odevzdáváme již jmenovaný' rybníček po-
de dvorem v Řečici les v Chlumku tak jakožto

srchu piše na devadesát kopí míšens-
kých. Svrchu psaným Mikulášovi Mau-
škovi šeně jeho, dětem jich a budaucím
k věčnému dědictví a hořivání cely oně
toho rybníčka a lesu na panství našem
užívají bez všech poplatků a přikazů
naš i budaucích našich a voda která
na ten rybníček teče mají jim svobod-
ně a bez škody říčních nynějších i bu-
daucích spuštěna býti. Sazice a plátky pro
chlumku pokud jim přísluší budau mo-
ci sobě honiti a lapati a jestliže by svrchu
psaný Mikuláš Mauška neb jeho dědicové
a budauci ten rybníček s tím lesem kdy
chtěli prodati nebo směniti, nebo zastavi-
ti to budau moci učiniti na panství na-
šem člověku dobrému a který by se sám
hodil a kterému bychom my nebo naši
budauci přivoleli neberouce sobě žádných
jiných paniv ani to komu přikazující
ne-li náš opata a Convent svrchu psá-
ných. Tomu my svědomě a pro lepší jí-
stotu my opat a Convent svrchu psaný pe-
četí naše přivoleli jsme k tomuto listu jemu
jest dán a psán v leta Božího tisícého přo-
stého třetího v úterý před svatým Vav-
řincem.

Pergamen této smlouvy jest už skoro úplně nečitel-
ný a též i jedna pečet schází

R. 1580 opat Havel vyhovoje žádosti Řečických

síká se odúmnutího práva v Řečici a náležejícího klášteru.

(Ob. arch.)

Poznámka: Odúmnutí - právo dle kletého případl
vchnosti majetek poddaného jeni semiel berděteke.
R. 1607 potvrdil olomoucký biskup František s Di-
trichštejna všechna práva a výsady udělené Řeči-
ci. Za to museli řečičtí odvádět biskupu dosud stá-
vající plat 2 groše s jednoho kruntu a po jedné
stepici ročně.

(Ob. archiv)

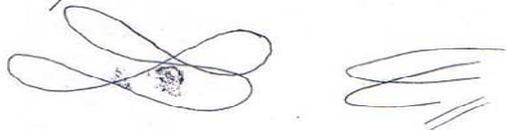
Dotyčné smlouvy zjednané mezi klášterem a
Řečicí se v purpisech ani v opisech nedochova-
ly. V obecním archivu nachází se jen potvrzo-
vací listina biskupa olomouckého ale v ní jsou obsa-
žena všechna ujednání a práva jednotlivými
opaty udělená. Listina jest však již ve velmi cha-
tném stavu, skoro úplně nečitelná a se dvou pe-
četí se zeleného vosku jest již jen jedna. Dle „Vý-
pisu s listu hlavního Anno 1616“ a „Anno 1778“
doslovně v překladech zní:

My František s Jozí milosti svatého Řím-
ského kostela titule svatého Silvestra kar-
dinal s Dietrichštejna Biskup Olomoucký kni-
že Kvalovské Kapli Českí Hrabě J. C. Anna Mi-
tenkarda tajný Rada při Kvalovské a semie ji-
ho miti dědičných Protector. J. s budaucími
Potomky svými Biskupy Olomouckými vyzná-
váme tímto listem obecně předevšemi kdesi
člen nebo člouci slyšán bude: že jsou před-
nás jakost dědičnou vřeknost svou robotní
Lidi Poddaní naši se dvou dědin panství

našeho žďárského lotiř se Svratek a z
 Pěčice Věrný milý předstoupili a nám
 Naddáni klerik od předešlých vchnosti
 svých předně na pustai Ves řečenou Man-
 kor od Kněze Linharta Opatra a Con-
 ventu Kláštera žďáru a potomně od
 Kněze Havla Opatra a Conventu téhož
 Kláštera na oddumit sobě udělené mají
 přednesli poměně prosíbe abychom se k nim
 Milostivě naklonili a jim Milosti a Sestros-
 ti naší Knížecí sakovi Naddáni k budau-
 címu věčnému a stálemu křesění a zach-
 vání Listem pod Pěcelí naší sdržiti a
 upravniti ráčili klerik slovo od slova sak-
 to sni:

My kněz Linhart opat, kněz Pavinec
 převor, kněz Wil klčník i vsicken convent
 kláštera žďárského vypravíme tímto lis-
 tem předevšemi nynějšími i budaucími
 se jakoržto důstojný kněz Jan opat i kon-
 vent předkové naší dobře paměti byli
 psau postavili ves od dávnyh let pus-
 tai řečenou Mankor Otěmírovi a jeho
 dědicim ve třiceti hřmách grosů čes-
 kyh jakorž list vydany na to svědčil
 jest. Ale nemohouce toho vyplatiti a
 knajíce souření lidi našich v Pěčici kle-
 ryma ta ves pustai přiču i dali jsme
 Pěčickým povoleni aby se ves pustai
 sobě i svým budaucim vyplatili za kto-

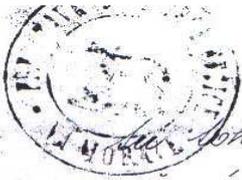
naisto výplatu dali jsou řečičtí padesát
slatých uherských slatý pro kopeč čili chvíle gro-
šů mísených platiti. Ole dvorák na tom Ma-
nkově puvira řádného nemá ani jeho budau-
ci. Kterausito ves Mankov pustou řečičtí vynej-
ší i budauci se všemi loukami, pastvinami
s lesy porostlinami s dědinami s poli, ora-
nými i neoranými i se vším příslušenstvím
tot starodávna k těm mají k věčnému dě-
dictví drěti bez vši výplaty a kteršto vši pus-
tě mají věčně nám věčně i našim budaucim
platiti čtyřiceti grošiv peněz obecní kopych
na Moravě a to jednou v rok a den svatého
Jana Křtitele Božího a jestliže bychom my
opat a convent svrchu psany rozkázali ne-
bo-li naši budauci svěř na tom koniti toho
nám ani budaucim našim řečičtí nemají
hajiti. Pak-li by řečičtí na tom chtěli saji-
ce nebo pláky koniti a lapati mají a míti
budau s toho počty nám a našim budau-
cim dávati a na svědomí toho my opat
a convent svrchu psany pečeti naši pře-
visili jsme k tomuto listu joni jest dan na
žďáře Leto Jani tisícého čtyřstého osumde-
sátého druhého ten pátý po Hodu Boží-
ho na nebesa vstaupeni.

My kněz Havel opat s milováním
Božího, kněz Karlos přavor i věcken con-

vent kláštera řádského Sednice Mat-
 ky Žosí vypracováme tímto listem obecně
 předevšemi k tomu jej čtouc slyšeti budouc se
 jsou před nás předstoupili se dvou dědič
 zejména se Svratky a s Řečice poddání
 naši věrni milí řádajice nás poníženy-
 mi a pokornými. Jako jsme měli na těch
 s vřeků psaných dědičích našich odau-
 matě právo i náležitost abychom se odau-
 matě která jest nám a klášteru spraved-
 livě náležela dotčeným poddáním na-
 šim věrným milým prodali a jsme měli.
 My snáje jejich slušnou a poníženu, ú-
 dost a naměnitau pilnost a stalou vira-
 jeni jsou vředyky k nám a klášteru na-
 šemu měli a mají i také usnave usítec-
 na klášteru našemu toho byli a jejich ne-
 dostatek řádajic slušným lékařstvem a
 pékiti aby oni obyvateli nadepsaných
 vsí s našeho dobrovolného obstarování
 radujic se tím pilněji role své orali a
 vřeků psaných všech se osarovali. Jako
 my s dobrým našim rozmyšlením a jedno-
 stejní nás všech vřeků prodali jsme mo-
 listu tohoto nadepsaným dědičím i s
 dvorem a mlejny poddáním našim věrným
 milým nadepsanou odumrt se všim prá-
 vom klášteru jsme na tu odumrt měli i před-
 kovi naši milí. My sobě na by odou na si
 ani budoucím našim řádajic usítek
 ani porůtkiv odumrtních od datem lis-

tohoto nepozustavující nýbrž jim jakožto
věrným milým přejeme tak aby sarchu psaní
obyvatel vsi Třebíčky a Třebíče na před jme-
novaní počínas od největších až do nejmen-
ších vsichni jednotelně s nich mohli stat-
ky svými mohovitými i nemohovitými užit-
ky sládnouti oddati stati anebo poručení
za jedavého života aneb na smrtelné poste-
li komu by se jim zdálo a neb komu by
kdo chtěl aby v tom každý dobrou vůli
měl tak aby tu odumut s jednoho živo-
ta na druhého a neb některým osobám
s dopuštění božím přihodilo s tohoto světa
sjíti bez poručení někdy ten statek aby
pravým právem přišel a padl na nejbli-
šího přítele vedle práva místského. A proto-
my sarchu psaní opat a všechen konvent
kláštera řádského se týma podobným vě-
rným našim milým sarchu psaných si
na tou odumut za druhým slyčijem vymys-
leným více sahati ani jich od nich bráti
láky potomci naši budoucí dítelé těch
kláštera řádského na věčné budoucí či-
sy nemáme a nemají ani jim v tom ja-
kou překážku i s konventem činiti. K tomu
na svědomí a potvrzení věčnost tohoto pře-
sti naši opatskou vůlí a konventskou a
tomu listu s jistým našim vědomím pře-
sti jsme dali. Jem jest dán a psán na
svě řádském v pondělí den svatého Mark-
Evangelisty. Páně Leta Páně tisícího pře-

steho osmdesateho pocitaje.

I as taková její privilegia nedostateč-
 ně a mocnosti nemající nacháříme. Nás
 vyhlídnouc na ponížencou prosbu podepsá-
 ných lidí chtějí, aby pod námi a koste-
 lem našim olomauckým i s budaucim
 potomky svými tím lépe a snázeji s man-
 želkami a dítkami svými se vyživovali a
 vydělávati mohli. Vím podepsaným Sratec-
 kým a Řečickým taková privilegia a obda-
 rování jak na vs pustou Mankov tak též
 na vdoumá nadání na všech punktech
 artikulích a klausulích potruvati a to
 dostatečně navivovati račíme co se koli v nich
 obsahuje a ravirá aby při tom v celosti be-
 rusění nyní i na časy budaucí a věčné i s
 potomky svými posustavené byly be překá-
 ky naši budaucích potomků našich bisku-
 pív olomauckých jednoho každého člově-
 ka. Však ná tento spisob se nám a bu-
 daucim potomkům našim biskupům ol-
 mauckým za takovou to milostí jim od
 nás udělenou mimo předeslý klát s jed-
 noho každého grunteu po dvou grosích
 počtu moravského a po jedné stepici
 na věčnost držvati. Taková časa ráteč-
 něho kdy by toho potřeba nastala s
 každé dediny po jednom koni do stě-